

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **Mgr. D.** proti žalovanému **JUDr. O.** správcovi konkurznej podstaty úpadcu S. zastúpeného JUDr. M., **o určenie pravosti prihlásenej pohľadávky**, ktorá sa viedla na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 52 Cbi 9/2006, na dovolanie žalovaného proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 19. septembra 2007 č. k. 2Obo 33/2007–73, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovaného **o d m i e t a .**

Žalobkyni nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa rozsudkom z 28. novembra 2006 zamietol žalobu, ktorou žalobkyňa žiadala určiť, že jej pohľadávka, prihlásená do konkurzu, vedenému na majetok spoločnosti S. je pravá. Žalobkyňu zaviazal zaplatiť žalovanému, na účet jeho zástupcu 5 696,-- Sk trov konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, rozhodujúc o odvolaní žalovanej, rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej potvrdil. V časti o trovách konania rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalovanému nepriznal náhradu trov prvostupňového konania. Nepriznal mu ani náhradu trov odvolacieho konania.

V odôvodnení rozhodnutia o trovách konania odvolací súd uviedol, že žalovaného síce v konaní zastupoval ním splnomocnený advokát, to však nie je možné, pretože Zákon o konkurze a vyrovnaní upravuje spôsobilosť byť správcom konkurznej podstaty a predpokladá v rámci jeho odbornej spôsobilosti aj vedenie prípadných, so správou podstaty súvisiacich sporov. Správca je odmeňovaný podľa osobitného zákona, ktorým je zákon

o konkurze a vyrovnání. Preto nie je možné použitie Občianskeho súdneho poriadku. Správca konkurznej podstaty si nemôže ustanoviť alebo splnomocniť na svoju činnosť alebo jej časť sám zástupcu, podľa § 9 ods. 2 Zákona o konkurze a vyrovnání to môže urobiť len súd. Z uvedeného dôvodu odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v časti o trovách konania zmenil a žalovanému napriek úspechu v konaní nepriznal náhradu trov konania.

Rozhodnutie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť 25. októbra 2007.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu v časti o trovách konania podal dovolanie žalovaný. Uviedol, že dovolanie je prípustné, pretože napadnutým rozsudkom mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, čím je daná prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O. s. p. a prípustné je i podľa § 238 ods. 1 O. s. p., pretože nim bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. Ako pasívne legitimovaný účastník konania má správca konkurznej podstaty v konaniach podľa § 23 ods. 2 Zákona o konkurze a vyrovnání rovnaké procesné práva a povinnosti, aké majú ostatné fyzické aj právnické osoby ako účastníci občianskeho súdneho konania. Preto je správca konkurznej podstaty oprávnený v konaní dať sa zastúpiť právnym zástupcom, ktorého si zvolí. Zástupcom môže byť aj advokát. Za služby právnej pomoci je advokát oprávnený (a povinný) účtovať si odmenu, náhradu hotových výdavkov, ako aj náhradu za stratu času v súlade s úpravou, uvedenou vo vyhláske č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách za poskytovanie právnych služieb. Takáto odmena za zastupovanie v konaní právnym zástupcom tvorí jeden z druhov trov konania (§ 137 O. s. p.). Právny zástupca žalovaného bol aktívny v konaní, bránil jeho záujmy tak vo svojich vystúpeniach na pojednávaniach, ako aj podaniach, adresovaných súdu za žalovaného, to znamená, že za poskytnuté právne služby mu prináleží zodpovedajúca odmena, ktorá spolu s hotovými výdavkami a náhradou za stratu času tvorí tie trovy konania, ktoré musí podľa nahradiť neúspešná strana.

Postupom súdu, ktorý v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že správca konkurznej podstaty sa nemôže dať zastúpiť advokátom, bola správcovi podstaty odňatá možnosť konať pred súdom. Právna úprava, podľa ktorej správca podstaty nemá nárok na odmenu za vedenie sporov (§ 8 vyhl. č. 493/1991 Zb.), nie je dôvodom na nepriznanie trov konania z titulu odmeny advokátovi, ktorý ho zastupuje. Odmena správcu konkurznej podstaty nie je totožná s odmenou advokáta. Ak advokát zastupoval účastníka konania, ktorému bola prisúdená

náhrada trov konania, je ten, komu bola uložená náhrada trov, povinný zaplatiť ju advokátovi. Trovy právneho zastúpenia boli zákonným postupom a v zákonom stanovenej lehote uplatnené a vyčíslené, preto niet dôvodu, aby náhradu týchto trov súd úspešnému účastníkovi nepriznal. Dovolateľ poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, vydaný pod sp. zn. 1M Obdo V 10/2006. Z uvedených dôvodov žiadal rozsudok odvolacieho súdu v časti o trovách konania zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 2 O. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.) najskôr to, či sa ním napadá rozhodnutie, proti ktorému je dovolanie prípustné.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.). V prejednávanej veci odvolací súd síce rozhodol rozsudkom, avšak dovolanie bolo podané len proti výroku o trovách konania, ktorý má povahu uznesenia. Keďže odvolací súd zmenil výrok súdu prvého stupňa o trovách konania, v zásade ide o zmeňujúce rozhodnutie, proti ktorému je prípustné dovolanie podľa § 239 ods. 1 O. s. p. Ustanovenie § 239 ods. 3 však výslovne vylučuje prípustnosť dovolania, ak ide o rozhodnutie o trovách konania. Z uvedeného dôvodu z § 239 O. s. p. prípustnosť dovolania v prejednávanej veci nie je možné vyvodiť.

Proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu je však prípustné dovolanie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu bolo vydané v konaní, postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O. s. p. Dovolateľ tvrdí, že v konaní mu bola postupom odvolacieho súdu odňatá možnosť konať pred súdom. Ak by k takémuto nesprávnemu postupu odvolacieho súdu v konaní skutočne došlo, zakladalo by to prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/.

Pod odňatím možnosti pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O. s. p.) treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. K takémuto postupu v prejednávanej veci nedošlo. Odvolací súd síce v rozhodnutí uvádza, že správca podstaty sa nemôže dať v konaní zastupovať

advokátom, žalovaným zvoleného advokáta však z konania nevylúčil, akceptoval jeho prítomnosť na odvolacom pojednávaní aj jeho procesné úkony. Žalovaný tak v konaní v ničom neutrpel na svojich procesných právach. V konaní preto nedošlo k vade uvedenej v § 237 písm. f/ O. s. p. Správnosť rozhodnutia odvolacieho súdu o nepriznaní trov konania, by dovolací súd mohol vecne preskúmať len, ak by bolo proti rozhodnutiu dovolanie prípustné. Predmet dovolania vylučuje jeho prípustnosť podľa § 239 O. s. p. a nie je naplnený ani dôvod, ktorý by zakladal prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O. s. p.

Keďže dovolací súd nezistil žiadne iné skutočnosti, ktoré by opodstatňovali prípustnosť dovolania podľa ďalších ustanovení § 237 O. s. p., dovolanie podľa § 218 ods. 1 O. s. p. v spojení s ustanovením 243b ods. 4 O. s. p. ako neprípustné odmietol.

Žalobkyňa mala v dovolacom konaní úspech, má preto podľa § 243b ods. 4 v spojení s ustanovením § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p. právo na náhradu trov dovolacieho konania. V dovolacom konaní jej nevznikli trovy, preto jej dovolací súd náhradu trov nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. novembra 2009

JUDr. Peter Dukes, v. r.
predseda senátu